

даде. Туй ще се изпълнява най-строго за онѣзи, които нови дохождатъ и сж непознати или съмнителни.

4. Всѣки воевода е длъженъ да закълне дружината си, що е подъ негово управление, като имъ предложи следнитѣ свети длъжности, отъ които всѣки единъ трѣбва да се отрече: първо — отъ пиянство; второ — отъ лъжа; трето — отъ курварство, а още повече отъ нападане на честъта на женския полъ, отъ каквато и да е народностъ; четвърто — отъ кражба между дружината; пето — да бжде въ всичко послушливъ на воеводата и знаменосоца си; шесто — да не прави никакво разногласие чрезъ раздорни клюки и клевети между дружината; седмо — да нѣма никакво право да си отмѣстява, ако би нѣкой да го обезчести или съ нѣщо обиди, но да се жалова на воеводата си; осмо — да не може съ никакъвъ начинъ да се отдѣли или побѣгне отъ българската народна войска, безъ дозволенieto на Гл. воевода; и девето — да бжде доволенъ на онази заплата, която намѣри за право да му даде Гл. воевода.

Който престъпи единъ отъ тѣзи членове на закона, ще се накаже, споредъ закона, съ смъртно наказание.

5. Всичкитѣ воеводи сж длъжни да следватъ наставленията на Главния воевода.

6. Въ първото избухване на възстанието, като се прегледа колко военна сила има, Главниятъ воевода е длъженъ да я разподѣли и разпореде на петъ главни отдѣления. Първото и най-главно отъ петтѣхъ отдѣления ще бжде всѣкога опредѣлено да пази срѣдоточията, гдето го изискатъ обстоятелствата. Отъ останалитѣ четири отдѣления дветѣ щатъ да поемнатъ западно направление, отъ дветѣ страни по политѣ на Стара-планина; а другитѣ две